शरावाप *m.* Bogen (Pfeilstreuer).
शरासन *n.* Bogen (Pfeilschleuderer).
शरिन् mit Pfeilen versehen.
शरीर *n.* (*m.*) Leib, Körper, Person. *Abstr.* **शरीरता** *f.*, **°त्व** *n.*
शरीरक *n. dass.*, *auch* elender, erbärmlicher Körper.
शरीरकर्तर् *o.* **°कृत्** *m.* Vater (*eig.* Körpermacher).
शरीरग्रहण *n.* Körperannahme.
शरीरज vom Körper stammend, körperlich. *m.* Leibesfrucht, Sohn; der Liebesgott (*vgl.* **मनसिज**).
शरीरत्याग *m.* Hingabe des Leibes.
शरीरयात्रा *f.* Unterhalt des Leibes.
शरीरवन्त् einen Leib habend, körperlich. *m.* lebendes Wesen, Mensch.
शरीरवृत्ति *f.* = **शरीरयात्रा**.
शरीरशुश्रूषा *f.* Leibesdienst.
शरीरसाद *m.* Erschlaffung des Körpers.
शरीरस्थ im Körper befindlich.
शरीरिन् = **शरीरवन्त्**.
शरु *f.* (*m.*) Geschoss.
शरुमन्त् mit Geschossen bewaffnet.
शर्कर aus Gries *o.* Kies bestehend. *m.* Kiesel, Stein, *auch* = *f.* **शर्करा** Gries, Kies, Sandzucker.
शर्करास्रु *n.* Zuckerwasser.
शर्करिल griesig, kiesig.
शर्करोदक *n.* = **शर्करास्रु**.
शर्कु *m. N. eines Unholds.*
शर्कोट *m.* eine best. Schlange.
1. **शर्ध्**, **शर्धति** keck, trotzig sein.
2. **शर्ध्**, **शर्धते** farzen (*nur mit* **अव** *u.* **वि**).
1. **शर्ध** keck, trotzig.
2. **शर्ध** *m.* Herde, Schar (*bes. der Marut*).
शर्धन *n.* das Farzen.
1. **शर्धस्** (*nur Compar.* **शर्धस्तर**) = 1. **शर्ध**.
2. **शर्धस्** *n.* = 2. **शर्ध**.
शर्धिन् (*nur* —°) trotzend.
शर्ध्य *n.* best. Teil am Wagen.
शर्मक *m. Pl. Volksname.*
शर्मकारिन् *u.* **°कृत्** beglückend.
शर्मण्य schirmend.
शर्मन् *n.* Schirm, Schutz, Hut, Heil, Rettung, Freude, Glück.
शर्मिन् glückselig.
शर्मिष्ठा *f. Frauenn., bes. der Gattin Yayâti's.*
शर्य *m.* Pfeil. *f.* **आ** *dass.*; *Pl.* Rohrgeflecht (*auch n. Sgl.*).
शर्यणावन्त् *m.* Teich (*eig.* mit Röhricht bewachsen, *s. vor.*), *übertr.* Fass, Somakufe.
शर्यात *m. Mannsname.*
शर्व *m.* (pfeilbewaffnet) *Bein. Çiva's*; *Du.* **शर्वौ** Çarva und Çarvâṇî.
(***शर्वर** bunt); *f.* **शर्वरी** die (gestirnte) Nacht; *Pl.* die (bunten) Tiere der Marut.
शर्वाणी *f.* Çarva's *d. i.* Çiva's Gattin.
1. **शल्**, **शलति**, *nur mit* **उद्** *Partic.* **उच्छलन्त्** *u.* **उच्छलित** aufgestellt, aufgestiegen, erhoben.
2. **शल्** *Interj.*
शल *m.* Stock, Stachel des Stachelschweins (*als Längenmaſs*); *Mannsname.*
शलभ *m.* Heuschrecke. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
शलल *n.*, **°ली** *f.* Stachel des Stachelschweins.
(**शलाक** *m.*) *u.* **शलाका** *f.* Span, Splitter, Stäbchen, Halm, Nadel, Gerte, Finger, Zehe; *auch* = *vor.*
शलाटु *m. n.* eine unreife Baumfrucht.
शलातुर *N. der Heimat Pâṇini's.*
शल्लुन *m.* ein best. Insekt.
शल्क *m. n.* Span; *n.* Fischschuppe.
शल्य *m. n.* Pfeil- *o.* Speerspitze; Dorn, Stachel (*auch übertr.*); Schaden, Fehler; *m.* = *folg.*
शल्यक *m.* Stachelschwein.
शल्यवन्त् in dem eine Pfeilspitze steckt *o.* dem sie gehört; *m.* Jäger.
शल्लक *m.* Stachelschwein. *f.* **ई** *dass.*; eine Art Baum.
शव *m. n.* Leichnam.
शवकर्मन् *n.* Leichenbegängnis.
शवदह्या *f.* Leichenverbrennung.
शवधर einen Leichnam tragend.
शवर्त ein best. Wurm (*vgl.* **श्वर्त**).
शववाह *u.* **°क** *m.* Leichenträger.
शवशिरस् *n.* Schädel (*eig.* Totenkopf).